

((تفکر و تدبر))

گفتار ما در اطراف تفکر بدور از اکشید و مانند کردار ما از آنچه گفته شده نبودیم. یک جدایی بین گفتار ما در پیرامون تفکر با کردار عمومی ما وجود دارد و آن این است که تمام کارها در اجتماع ما زیانبخش است اما این گفتار خالی از زیان و سود بود درحالیکه نباید چنین باشد چه اگر همانگونه که گفته شده عمر سرهایه بزرگ انسان است چرا صرف گفتار و کرداری نشود که از آن فائدہ بددست آیده والا سود نبردن نیز ضرور است چه خوب است ساعتی در فکر پیدا شن منشاء این زیانها باشیم و به بینیم چهه چیست که ما مردم دهار عذاب خداوندی شده هرچه میگوئیم فائدہ نمیبریم و هرچه میگنیم از کیده خویش ضرور داریم؛ ایکاش نتیجه بدینکه هاتها زیان بودی و دیگر بختای فردی و زوال زندگی اجتماعی منتهی نمیشه ولی یا لللاسف که پایان این تیره بختیها نابودی است اگر بخواهیم منشاء زیانهای واردہ را بدانیم باید بفرمایش حضرت رسول (ص) توجه کنیم که فرمودنکث هو بقات فکث الصفة و ترک السنۃ و فراق الجماعة، سه چیز هلاک کننده است: پیمان شکستن و راه دین و عدالت را ترک کردن و اتحادنداشتن این نسخه ایست که از یک طبیب عالیقدر روحانی و بزرگترین موسس اجتماع بشری برای علاج درد ما بیان شد و نمیدانم تاچه اندازه با بیان نارسای من میتواند دودلها تأثیر کند اما میتوانم اطمینان بدهم که اگر ما بحقیقت خواهان علاج درد خود باشیم باید این نسخه را بکار ببریم تا بتوانیم از اثرات آن برخوردار گردیم. این موضوع مسلم است که یک اجتماع نظیر انسان به بهداشت نیاز کامل دارد چه همانگونه که برای نبات و حیوان و انسان آفتها و مرضهایی است یک اجتماع نیز آفتها زیادی دارد که خطرناکترین آن تشست و تفرق است و برای تفرق هم موجبات و اسباب زیادی است و حضرت امیر نخبه آنها و چنین بیان فرمود ان الله عز و جل يعذب ستة بمت: العرب بالعصبية والدهاقنة بالكبر والامراء بالجور والفقهاء بالحسد والتجار بالخيانة و اهل الرستاق بالجهل خدای شش طائفه را بشش صفة عذاب میفرماید عرب را بجانبداری از خویشاوندان و به تعصب از

پندارهای آنان و روسا و خانه‌ای ده را بخود پسندی و فرماندهان را بستمروایی و فقیهان را بحسب و بازرگانان را بعیانات و روستایان را بنادانی اینکه اکنون می‌بینیم چرخ دستگاهها بسود عده معینی و بزیان همومنی می‌چرخد و از هیچ مظلومی به دالت دفع ظلم نمی‌شود و استگان با شخصیت‌ها مرتكب هر چند جنایت کردند در امان و آسایشند و بیچارگان هر قدر در شکنجه متباذین باشند دادرس ندارند برای عصیت و جانبداریهایی است که در افراد یکه ملت یا در حکومتها و ملتها حکم‌فرما است دوم آفت. آفت تکبر است و تکبر آن نیست که دو نفر هنگام بر خورد بیکدیگر مراسم احترام؛ و آن تظاهرات معمولی دا که به پیشیزی ارزش ندارد بجا نیاورند بلکه تکبر آنست که از افراد یکه ملتهای از حکومتها و ملتها عده‌ای برای خود شخصیت ممتازه قائل شوند و اجراء قانون و عدالت را تا آنجا که بضرورشان تمام شود با شخصیت خویش منافی بدانند و از آن جلوگیری کنند و فرمانده تنها آنکس نیست که در یکه لشکر فرمایروا باشد بلکه بقدرتی این معنی عمومیت دارد حتی کارفرمایی را که زیر دست خود یکشفر کارگر دارد یا سرپرستی را که چند نفر محدود تحت اداره و سرپرستی او هستند و همچنین با آنکس که زمام کاری از کارهای اداری یا تجاری و کشوری یا لشکری را بر عهده او برگذار کرده‌اند و اجراء آنرا بطور یکسان درباره وضعیع و غریف از او می‌خواهند شامل می‌شود پس اگر بهمدون این حدیث هر طایفه‌ای بواسطه دارا بودن پیکی از صفات‌های عصیت، کبر، سقم، حسد، خیانت، جهل، بذاب خدا معذب هستند، تاسف بحال ما که دارای همه آن صفات‌ها هستیم و بدینجهة هم در دنیا بیچاره و ذوبون گردیده آنچه که اسباب افتخار نیاکان ما بود از دست دادیم و لباس ذات و مسکن را بر خود پوشیدیم و مانند طایفه یهود ضربت علینا الذلة والمسکنة و بتنا بغضب من الله، سکه خواری و بیچارگی را برخود زدیم و خشم خداوند را برخویش همودار کردیم باری باصل منظور برگردیم و آن معنی (تفکر) از نظر اهل عرفان است آنان می‌گویند انسان باید قوه عقلانی خود را بکاراندازد و از طریق باطن سیر کند مبدع سیر را جهان بزرگ و نقوس بشر دانسته آغاز حرکت را از آنجا لازم می‌شمرند و متفکر باید به حکمت‌هایی که در هستی هر ذره نهفته بی برد و تا بر بزرگی و کمال آفرینشده آن و مشاهده نور ابداع راهنمایی شود (سنریهم آیاتنا فی الافق و فی انفسهم حتی یقین لهم انه الحق) «بزرگی نشانه‌ای ما را در آفاق و در خودشان بر ایشان مینماییم تا آشکارشان شود که او حق و ثابت است» و بعد از آن تجلی هستی و قدرت حق در هر ذره از ذرات عالم بر متفکر کشف می‌شود بنحویکه میتواند بوجود آفرینشde تو اانا و دانا انبات وجود سایر موجودات کند چنانکه حضرت حق فرمود آیا کافی نیست بهشتی پروردگار تو

که او بر هر چیز گواه است (اولم یکف بربک)

(توضیح) عدول از تکلم بغایت در این آیه یعنی اینکه در صدر آیه فرمود ما مینماییم و بعد فرمود او حق است یکی از جهات بلاغت کلام بوده در عالم مهانی (بالتفات) نامیده شده است

(اجمالی از سیر آفاق)

اگر شما ببالای سرخود توجه کنید نیم کره‌تی دا در بالای سرمی بینید که از هر طرف تصور می‌رود بزمین متصل شده است این سقف مدور که بالای سرما و همان قرار دارد روزها آبی رنگ و شبها مانند صورت زنگی سیاه فام است (آسمان) و یکی از نشانه‌های هستی و توانائی آفریننده شما است الله الذي رفع السموات بغير عمد قرونها (خدا است که بر افزارش آسمانها و بی‌ستون که می‌بینید آنها را در این آسمان) . اگر ابرها مانع نباشند ستارگان مانند نقطه‌های درخشانی نیز جلب توجه می‌کنند که اکثر آن نوابت و عده محدودی از آن سیارات اند و معنی نوابت و سیارات آن نیست که دسته اول بی‌حرکت و تنها دسته دوم حرکت دارند بلکه مسلم گردید که عموم ستارگان دارای حرکت هستند و از شرق طلوع کرده بست مغرب غروب می‌نمایند و مقصود آنسه که ستارگان نوابت طوری حرکت می‌کنند که با حرکت آنها شکل آسمان و وضع ستارگان از قرب و بعد نسبت ییکدیگر تغییر نمی‌کنند ولی سیارات از این نظام اجتماعی معاف اند و حرکت آنها بر خلاف حرکت دستگاهی است بلکه بطور یکه علماء علم هیئت می‌گویند سیارات در مشاهده ظاهري اکرچه مانند نوابت بشکل نقطه‌ای دیده می‌شوند ولی چشمک نمی‌زنند اما ستارگان دیگر عموماً چشمک می‌زنند و غالباً سیارات در تلسکوب بصورت قرصی با قطر ظاهري محسوس اند در حالتیکه قطر ظاهری سایر ستارگان در زیر قویترین تلسکوب صفر است و حرکت سیارات هم در داخل منطقه البروج می‌باشد و از سیارات دور ، ستاره عطارد و زهره همواره نزدیک خورشید حرکت می‌کنند و خدا اکثر فاصله زاویه‌تی عطارد از خورشید ۲۹ درجه و حد اکثر فاصله زهره از خورشید ۴۹ درجه می‌رسد بهمن جهه عطارد کمتر دیده می‌شود ولی ستاره زهره همواره با آسانی دیده می‌شود و همین ستاره زهره است وقتیکه پیش از آفتاب طلوع می‌کند (ستاره صبح) وقتیکه بعد از آفتاب غروب مینماید آنرا (ستاره شب) می‌گویند و این دو ستاره در اسان هیئت ستاره‌سفلی و بقیه سیارات بستارگان علوی نامیده شده اند قدمای از اهل هیئت عقیده داشته‌اند که زمین دو مرکز عالم قرار دارد و دور آن را کرات آب و آتش احاطه کرده اند و در اطراف آنها بترتیب افلاک ماه و عطارد و زهره خورشید و مریخ و مشتری و زحل واقع گردیده ببالای آن فلك نوابت و خارج

آن فلک الافلاک یا فلک اطلس قرار گرفته است و نخستین کسی که از این حقیقت برگشت کپر فیل منجم لهستانی بود که در فاصله سالهای ۱۵۴۳-۱۴۷۳ میلادی میزیسته و عقیده مند شد تمام سیارات اطراف خورشید دارمدهای را علی میکنند که صفحات آنها قدری نسبت بدایرة البروج منحرف است و خورشید مرکز مشترک سیارات بوده زمین نیز یکی از سیارات است که دارمدهوار، بدور خودشید میگردد و حرکات سیارات تقریباً مشابه و جمیع سیارات درجهه مستقیم مسیر خودرا می پیمایند.

درستی این نظر مدتها مشکوک بود و پس از یکقرن تقریبی کیسلر منجم آلمانی بکنه، رصدہای که تیکو براهه منجم دانمارکی درباره ستاره مریخ انعام داده بود و اینی که حرکات سیارات را کامل توجیه میکرد وضع نمود و بموجب قانون او معلوم شد که حرکت سیارات بیضی شکل است و پس از پندي نیو چون ریاضی دان و منجم انگلیسی که در فاصله سالهای ۱۶۴۲-۱۷۲۲ میلادی میزیست پس از مطالعات زیاد علت طبیعی حرکات سیارات را بکله قوانین کیسلر چنین گفت : (ظاهر این بروی آید که عموم ذرات جهان جاذب و مجنوب یکدیگر اند و یکدیگر را با قوهای متناسب با جرمشان و معکوس مجنوز فاصله شان جذب میکنند)

ای خواننده عزیز با توجه اجمالی بطریح حرکات توابت و سیارات و اختلاف حرکات آنها و ایجاد قوه جاذبه و مجنوبه در دل تمام ذرات و برقراری فاصله های مضبوط و مینی بین کرات و مضطر و مستغر بودن آنها دور حرکات واوضاع و معلق بودن آنها در فضاه هریک دلیلی بارز و کتابی ناطق و گویا بروجود موجود و مدببر دانا و ترانا میباشد و نیز از جهه اینکه برای آنها هیچگاه تخلف از وظیفه مقدور نیست و برای همیشه بوظیفه خود عمل دارند بزبان تکوین آفریننده خود را بتزه و با کی یاد میکنند و ان هن شیئی الا یسبیح بهمده ولکن لاتفاقهون تسبیحهون هیچ چیز نیست مگر بستایش او تسبیح میکنند ولیکن شما تسبیح آنها را نمیفهمید

این مجله حاوی آیات قرآن و اسماء پیغمبران عظام و ائمه
کرام علیهم السلام است در حفظش اهتمام فرماید

این مجله را در اختیار افراد خانواده (پسران - دختران)

خویش قراردهید باشد که در تربیت اسلامی آنان مؤثر افتد:

در صورت تغییر آدرس دفتر مجله را هطلع فرماید .

چون کمال علاقه را به آبرومند بودن این مجله داریم چنانچه
نقایصی در آن مشاهده فرمودید اطلاع دهید تا رفع گردد